

[Sonja Albrink]

Erhvervslivets mulighed for at opnå de vigtige konkurrencefordele afhænger også af de rammevilkår, hvorunder virksomhederne fungerer. Her skal erhvervspolitik benyttes til at fremme erhvervslivets konkurrenceevne. Det er vigtigt, at erhvervspolitikken udformes og initieres på rette vis. Den skal komplementere virksomhederne og foregå i et dynamisk samspil mellem erhvervslivet og det offentlige.

Regeringens erhvervsredegørelse lægger på fornemste vis op til, at de seneste års forvirring om den erhvervspolitiske referenceramme nu slås fast. Med erhvervsredegørelsen gives der for første gang en sammenhængende erhvervspolitisk strategi. Samlingen af den erhvervspolitiske koordination og en politisk vilje til at tænke i nye baner har gjort en mere sammenhængende og fremsynet strategi mulig. CD finder det meget vigtigt at slå fast, at den erhvervspolitiske strategi skal være andet end traditionel erhvervsfremme. Siden midten af 1980'erne har vi oplevet et utal af meget velmente – og i mange tilfælde også gode – erhvervsfremmeordninger. De har været et kærkomment forsøg på at fremme konkurrenceevnen i virksomhederne i en tid domineret af underskud på betalingsbalancen. Problemet med erhvervsfremmeordningerne har bare været, at de har været ad hoc-prægede og dermed ofte uoverskuelige, samt at organiseringen i flere tilfælde har været dårlig, fordi nogle programmer har været administreret af flere forskellige ministerier.

Erhvervspolitikken har ofte kun været en nødtvungen foranstaltning og dermed også kun været halvhjertet gennemført. Vi husker alle den store nedskæring i erhvervsfremmeordningerne med finansloven for 1990, der fulgte efter opprioriteringen i midtårene. Det har været for meget siksak. CD finder det helt i orden, at regeringen tager erhvervsfremmeordningerne op til revision; en ny strategi må lægges. Hvis vi ser på erhvervslivet, er det meget tydeligt, at de brancher eller virksomhedsgrupper, der klarer sig bedst over en lang årrække, har været de samme. For tiden indløber også Erhvervsudviklingsrådets rapporter om danske ressourceområder. Det er gode analyser, som jeg mener vi kan bruge i udformningen af en mere målrettet erhvervsudvikling.

Læren er kort sagt, at vi skal gøre de gode bedre. Heri ligger ikke, at vi politisk skal til at

udvælge industrier eller brancher, som Danmark skal satse på. Markedet skal vise, hvilke brancher der har konkurrencefordele, og det er vigtigt, at vi styrker disse. Konkurrencefordele tabes hurtigt, hvis ikke de fastholdes. Derfor skal vi heller ikke til at opdyrke jomfruelige erhvervsområder; det ville være helt forkert.

Den nye erhvervspolitiske strategi skal udnyttes på flere områder. Vi skal fremme styrkepositionerne, skabe en mere driftig politik over for de små og mellemstore virksomheder og også over for de store virksomhedslokomotiver. Ingen må glemmes; alle har forskellige ønsker og behov. Ligeledes skal der gøres en ekstra indsats for at trække udenlandske investeringer til Danmark. Specielt på det punkt er det dejligt at se, at erhvervsamordningsministerens arbejde er så målrettet og strategisk, som tilfældet er. Det vigtigste er, at vi politisk i højere grad lytter til erhvervslivet og anerkender, at virksomhederne er forskellige og derfor har forskellige erhvervspolitiske behov og ønsker. Dette skal selvfølgelig afspejles i erhvervspolitikken.

Det offentlige skal selvsagt spille en rolle i dette, nemlig dér, hvor vi kan være med til at forbedre strukturerne, hvorunder konkurrencefordelene styrkes. Det er vanskeligt, men det kan gøres uden at skabe forvridninger. Statens rolle skal ikke være direkte regulerende; men med den måde, hvorpå lovgivningen indrettes, kan erhvervslivet indirekte påvirkes. Lovgivningen skal give nødvendige incitamenter og skubbe til erhvervslivet. Det værste, vi kan gøre, er at give erhvervslivet en masse støtte, der virker som en sovepude. Det taber vi konkurrenceevne på på længere sigt. Erhvervsredegørelsen har i den forbindelse et nuanceret og fremtidsrettet billede af det offentlige erhvervspolitiske rolle. I den forbindelse finder CD det meget vigtigt, at alle involverede parter i erhvervspolitikken inddrages så meget som muligt.

Med erhvervsredegørelsen har regeringen afstukket den nødvendige kurs. Herudfra skal 90'ernes erhvervspolitik udformes. Det er nu op til virksomheder, interesseorganisationer, fagforbund, kommuner, amter og andre offentlige instanser at deltage aktivt i den erhvervspolitiske beslutningsproces. Erhvervspolitikken skal under ingen omstændigheder alene styres oppe eller nede. Det kan det offentlige